

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0901
Dok.: RAJ41092

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 720 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 720 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for de svenske regler om mægling, som er beskrevet i Faktablad ju. 06.06 af mars 2006 om ”Ingripanden mot unga lagöverträdere”, herunder hvorledes det fungerer i praksis, når de unge er helt ned til 12 år, hvorledes det finansieres og hvilke myndigheder, der er inddraget.”

Svar:

Som supplement til de oplysninger om den svenske konfliktrådsordning, der er anført i Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 20. maj 2009, har Justitsministeriet anmodet det svenske justitsministerium om en udtalelse om, hvorledes den svenske ordning fungerer i praksis med hensyn til børn som deltagere, og hvorledes ordningen finansieres.

For så vidt angår *anvendelse af konfliktmægling med børn som deltagere* har det svenske justitsministerium henvist til, at konfliktmægling i den svenske ordning også kan anvendes i sager, hvor gerningsmanden er under den kriminelle lavalder, dvs. 15 år. I sådanne tilfælde må barnet dog have opnået en tilstrækkelig alder og modenhed. Efter § 5 i den svenske ”lag om medling med anledning av brott” (2002:445) kan mægling kun anvendes i sager, hvor gerningsmanden er under 12 år, hvis der findes særlige grunde hertil. Sådanne særlige grunde kan ifølge forarbejderne til loven eksempelvis foreligge i et tilfælde, hvor også forurettede er et barn, og parterne har et konfliktfyldt forhold, f.eks. i skolen, som skal løses. Mægling i sager med børn under 12 år forekommer ikke ofte.

Desuden har det svenske justitsministerium oplyst, at der ikke findes en formel nedre aldersgrænser for forurettede. I praksis kræves det for at kunne anvende konfliktmægling, at forurettede har opnået en tilstrækkelig alder og modenhed. I den forbindelse er forældremyndighedsindehaverens holdning afgørende.

Det svenske justitsministerium har endvidere henvist til, at bestemmelsen i § 1 c i den svenske ”socialtjänstlag” (2001:453) vedrørende kommunernes forpligtelse til at tilbyde konfliktmægling ved lovovertrædelser ikke foreskriver, hvordan konfliktmæglingen skal organiseres eller gennemføres. Det er således op til kommunerne selv at beslutte dette. Valget af mægler til den enkelte mægling sker ud fra en vurdering af forholdene i den konkrete sag. Når mindre børn deltager i mæglingen, bruger man

normalt længere tid på denne og er opmærksom på, at barnet ikke lider nogen form for overlast.

For så vidt angår *finansieringen* af konfliktmægling vedrørende unge lovovertrædere i Sverige har det svenske justitsministerium henvist til, at kommunerne i forbindelse med gennemførelsen af de nye bestemmelser om konfliktmægling i Sverige, som trådte i kraft 1. januar 2008, overtog det økonomiske ansvar for konfliktmæglingen. Kommunerne modtog dog kompensation for de øgede udgifter som følge heraf i forbindelse med overgangen til den nye ordning.